

YALANLARA

İFTİRALARA

YANITLARIMIZ . . .

Mustafa Kemal Atatürk'e Yapılan İftiralar ve Yanıtlarımız

ATATÜRK'ÜN GENÇLİĞE HİTABESİ

Ey Türk gençliği! Birinci vazifen, Türk istiklâlini, Türk Cumhuriyet'ini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin, en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi, seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahilî ve haricî bedhahların olacaktır. Bir gün, istiklâl ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin! Bu imkân ve şerait, çok nâmüsait bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklâl ve cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın, bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elîm ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri şahsî menfaatlerini, müstevlilerin siyasî emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakrû zaruret içinde harap ve bîtap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evlâdı! İşte, bu ahval ve şerait içinde dahi, vazifen; Türk istiklâl ve cumhuriyetini kurtarmaktır! Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda, mevcuttur!

K.ATATÜRK
20 Ekim 1927

İÇİNDEKİLER

Önsöz	4
Atatürk'ün Türk olmadığına dair iftiralara yanıtlar	5
Zübeyde Hanım'ın iffetine atılan iftiralara yanıtlar	8
Gazi Paşa'nın dinsiz ve/veya İslâm düşmanı ve hatta “deccal” olduğu iftiralarına yanıtlar	9
Başbuğ Mustafa Kemal Atatürk'ün sosyalist veya komünist olduğu iftiralarına yanıtlar	13
“Atatürk'ün yolu Avrupa Birliği yoludur” iddiası	20

Önsöz

Türkçü temeller üzerine kurulu, laik Türk Cumhuriyeti'ni yıkarak yerine şeriat düzenini koyup **Türk'ü Araplaştırarak miskinleştirmek ve böylelikle bu coğrafyada at koşturmak isteyenler ve onların maşaları; ayrıca, vatan bildiğimiz bu topraklardan Türk adını sonsuza dek silmek isteyen, Türklüğü içine sindirememiş Türk düşmanları**, Cumhuriyet'imizin kurucusu ve en temel simgelerinden biri olan Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'e yönelttikleri iftiralar ile onu gözden düşürerek emellerine ulaşmak istemektedirler.

Bu hainlerin çürük delillerini ise düzmece belgeler ve ruh hastası olduğu sabit kişilerin yazdığı hatıratlar oluşturmaktadır.

Günümüze dek bir çok araştırmacı, yazar ve akademisyen Başbuğ Mustafa Kemal Atatürk'e atılan iftiralara gereken yanıtları vermiş, iftiracıların ipliğini pazara çıkartmıştır. Elinizdeki çalışma Gazi Paşa'nın askerlerinin bir kısım iddialara verdikleri **yanıtların bir derlemesi** niteliğindedir.

Elbirliği Derneği çatısı altında hazırlanan bu çalışmayla Atamız'a olan büyük borcumuzu ödemek yolunda küçük bir adım atmış olduğumuz inancındayız.

R.O. İ.

Er kalkan âşıklar menzile yetti
Sen de tedarikin gör yavaş yavaş
Geçti nevbaharım hazan erişti
Yağar dört yanıma kar yavaş yavaş

....

RUHSATİ bu yolda bayrak gerektir
Susuzdur çölleri bardak gerektir
Ağuyu kesmeye tiryak gerektir
Sokmadan vücudu mar yavaş yavaş

AŞIK RUHSATİ

Atatürk'ün Türk Olmadığına Dair İftiralara Yanıtlar

"Benim hayatta yegane fahrim (onurum), servetim, Türklük'ten başka bir şey değildir." (1) diyen Mustafa Kemal'i gözden düşürmek için örümcek kafalı ve ruh hastası denilebilecek kişilerin saldırdıkları başlıca değerlerden birinin Atatürk'ün soyu olduğu bir geçektir.

Bu noktada iftiracılar kendi aralarında bir türlü hemfikir olamamışlardır. Atatürk'ün **"Yahudi dönmesi (Sebatay) , Sırp, Bulgar, Makedon"** olduğu iddiaları matematiksel olarak iddiacıların (=iftiracıların) her halükarda yüzde sekseninin yalancı olduğu gerçeğini ortaya koyar. Bizim birazdan yapacağımız ise, bu iddia(=iftira) sahiplerinin tamamının yalancı olduğunu kanıtlamaktır.

a) Zübeyde Hanım'ın Soy

Zübeyde Hanım'ın soyu Yörük'tür. Fatih döneminde Karamanoğlu Beyliği'nin yıkılmasından sonra (1466), Balkanlar'da fethedilen yerlerin Türkleştirilmesi için göç ettirilen ailelerdendir. Konya bölgesinden geldikleri için bu aileler, "Konyarlar" ismi ile resmi kayıtlara geçmiş ve böyle anılmıştır. (2)

Mustafa Kemal'in kız kardeşi Makbule Hanım, bakan annesi Zübeyde Hanım'ın soyunu belgeleri tasdikler şekilde gene onun ağzından nasıl anlatıyor:

"Annemden sık sık şunları dinlemişimdir. Bizim esas soyumuz Yörük'tür. Buralara Konya-Karaman çevrelerinden gelmişiz" ve ailenin bir kısmının Konya'ya geri döndüğünü ilave ederek "Dedem Feyzullah Efendi'nin büyük amcası Konya'ya gitmiş, Mevlevi dergahına girmiş, orada kalmış. Yörüklüğü tutmuş olacak." Diyor (3)

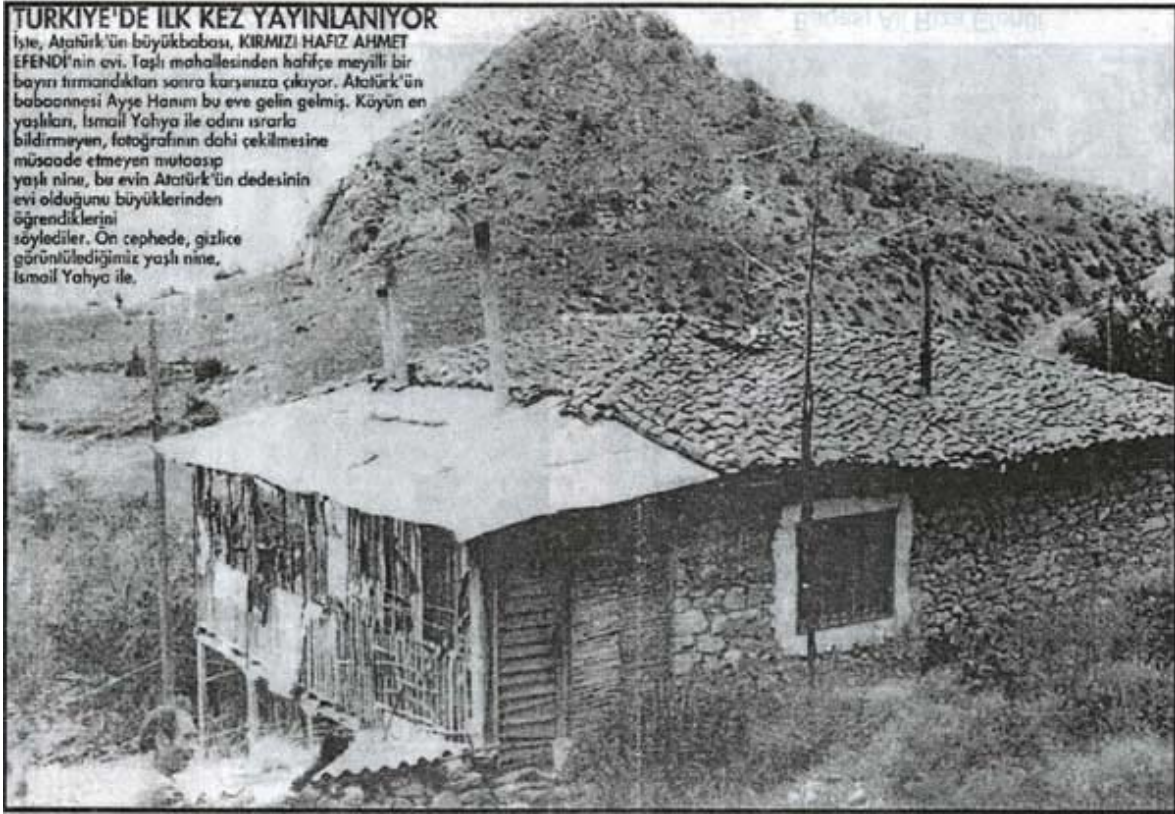
Lord Kinross "Atatürk Bir Milletten Yeniden Doğuşu" adlı kitabında Atatürk hakkında edindiği bilgileri şöyle aktarıyor: *" Ailesi Selânik'in batısında, Arnavutluk'a doğru, sert ve çıplak dağların geniş, donuk sulara gömüldüğü göller bölgesinden geliyordu. Burası, Türklerin Makedonya'yı ve Tesalya'yı almalarından sonra Anadolu'nun göbeğinden gelen köylülerin yerleştikleri yerdi. Bu yüzden Zübeyde Hanım, damarlarında ilk göçebe Türk kabilelerinin torunları olan ve hâlâ Toros dağlarında özgür yaşamlarını sürdüren sarışın Yörüklerin kanını taşıdığını düşünmekten hoşlanırdı. Mustafa da annesine çekmişti; saçları onun gibi sarı, gözleri onun gibi maviydi. Annesinin, üzerindeki etkisi büyük oldu. Mustafa bu etkiye zaman zaman saygıyla, zaman zaman da başkaldırarak karşılık verdi. Bir halk kadını olan ve bundan başka türlü görünmek de istemeyen Zübeyde Hanım güçlü bir iradeye ve sağlam bir köylü güzelliğine sahipti. Doğuştan akıllı bir kadındı, yalnız yeteri kadar eğitim görmemiş, okuma yazması ancak öğrenebilmişti. "*

b) Alırıza Efendi'nin Soyu

Sultan Murat Hüdâvendigâr zamanında başlamak üzere, Rumeli'ni ve Balkanlar'ı Türkleştirmek için soyu temiz Türk ailelerinden oluşan özel güçlerin bu bölgeye gönderildikleri bilinen bir gerçektir.

Bu göçlerin büyük bölümünü Yörük Türkmen boylarından gönderilen aileler oluşturmaktadır. Bu boylar **Tanrıdağı ve Karagöz** Yörüklerinden olup, Konya yöresine yerleşmiş bulunan isimleri, tek tek yazılı bulunmaktadır.

950 tarih ve 82 numaralı I yazıcı defteri ile 1051 tarih ve 469 numaralı II yazıcı defterinde Anadolu'dan Rumeli'ye geçen Türk boy ve ailelerinin isimleri açıkça yazılı bulunmaktadır.

Atatürk'ün büyükbabası Kirmızı Hafız Ahmet Efendi'nin evi.

Star Gazetesi, 5 Eylül 1999

Mustafa Kemal'in baba soyu, Aydın/Söke'den gelerek Manastır vilayetine yerleştirilen, "Kocacık Yörükleri (Koca Hamza Yörükleri)"ndendir. Ali Rıza Efendi, Manastır'ın Debre-i Bala sancağına bağlı Kocacık'ta dünyaya gelmiştir(1839). Aile sonradan Selanik'e göçmüştür. Babası İlkokul öğretmeni Kızıl Hafız Ahmet Efendi'dir. Amcası, Kızıl Hafız Mehmet Efendi'dir. Taşındıkları "Kızıl" lakabı ve yerleştikleri yere "Kocacık"

denmesi; Ali Rıza Efendi'nin soyunun, Anadolu'nun da Türkleşmesinde katkısı olan " Kızıl-Oğuz" yahut "Kocacık Yörükleri-Türkmenleri"nden geldiğini göstermektedir. (4)

DİZİ

ATA'NIN SOY KÜTÜĞÜ

ATA'NIN SOY KÜTÜĞÜ

YARIN
ADI

TÜRK VE İSLAMİ HAYATIN
KURUCUSU'NA HAYAT

ATATÜRK'ÜN BÜYÜKBABASININ EVİNİ BULDUK

R

umeli Türkleri Atatürk'e, "Bizim Kocacık" diyorlar ve hemşerileri soyuyorlar. Atatürk'ün dedesi Kızırcı Hafız Ahmet Efendi Manastır'ın Kocacık Köyü'nden. Köy Anadolu'dan gelme Yörük Türkmenleri'den oluşuyor.

TÜRKİYE'DE İLK KEZ YAYINLANIYOR

İşte, Atatürk'ün büyükbabası, Kızırcı Hafız Ahmet Efendi'nin evi, Türk medeniyetinin bulduğu bir topraklardan sonra kurulan odayı. Atatürk'ün babasının Ayşe Hanım ile evi gibi gelmiş. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı.

ATAMIZ, YÖRÜK TÜRKMENİ

B

AKLAŞLARA yolları al-
dığımız yerlerde en-
nenin evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı.

İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı.

MAYADAĞ'DAN
KALKAN KAZILAR

Türklerin en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı.

TÜRKLERİN AGASI
MURAT AĞA

Murat Ağa, Atatürk'ün dedesi. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı.

İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı.

KOCACIKLILAR
KONUŞUYOR

Kocacık, Atatürk'ün dedesi. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı.

SON OSMANLI MURAT AĞA

Murat Ağa, Atatürk'ün dedesi. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı. Köyün en eski evi, İsmail Yahya ile evi aynı.

Milliyet Gazetesi, 10 Kasım 1993

Belgeler ile ortaya konulduğu üzere Atatürk'ün dedeleri; Anadolu'dan Rumeli'ye gidip, Yunanistan'da Manastır Vilayeti'nin derebeyi Bala sancağına bağlı bulunan Kocacık

Nahiyesine yerleşen ailelerdendi..Kocacık Nahiyesinin tamamen Türk'tür. Atatürk Kocacık Nahiyesine yerleşen ailelerden olan Hafız Ahmet Efendi'nin torunudur.

Fetihnamelerde, buralardaki Konya Türklerine hudut gazileri ünvanı verildiği yazılmaktadır. Bu Türklere miri, Yörülen Türkmenlerden denilmekteydi.

Atatürk'ün Annesi Zübeyde Hanım'ın anasının adı Ayşe, Babasının ki de Fatih Sultan Mehmet'in Konya Karaman Bölgesinden Rumeli'ye göndererek iskan ettirdiği Yörük ailesinden gelen Sofizade Feyzullah Efendi babası ise , Aydın/ Söke'den gelerek Manastır vilayetine yerleştirilen, "Kocacık Yörükleri (Koca Hamza Yörükleri)'nden Kızıl Hafız Ahmet Efendi'dir.

Osmanlı'da "efendi" şehzadeler ve din adamları, yüksek bürokrat , eğitilmiş çevresinde sözü geçen kişiler ve köle sahipleri için kullanılan bir unvan idi.

Zübeyde Hanım'ın İffetine Atılan İftiralara Yanıtlar

Atatürk'ün gayrimeşru (veled-i zina) olduğunu iddia eden sahte belge Milli Eğitim Bakanlığı'nda Personel Genel Müdürlüğünde çalışan bir memur tarafından basılmış ve buradan posta ve internet yolu ile kara propaganda malzemesi olarak kullanılmıştır.

Bu düzmece belgeye göre : “Mahkeme kararına(!) göre; Zübeyde Hanım beraber yaşadığı kişi ölünce, ondan olan oğlu için babalık davası açmış, ölenin yakınları itiraz etmiş, karısı olmadığını, genelevden odalık aldığını ve odalık aldığı Zübeyde Hanım'ın 2 yaşında çocuk sahibi olduğunu bildirmişler. Mahkeme de güya geneleve sormuş, gelen yanıtta da Zübeyde Hanım'ın 19 Haziran 1881'de oğlu ile beraber geneleve girdiği, 11 Nisan 1882'de ölen kişi tarafından genelevden çıkarıldığı belirtilmiş. Böyle olunca mahkeme davanın reddine karar vermiştir.” (5)

Ancak acemi kalpazanların tarihi bilgi eksikliklerinden dolayı atladıkları birkaç ince nokta vardır.

- Dönemin kararlarında pul kullanılmıyordu . Bu sahte belgede pul kullanılmıştır.
- Kararda imzası bulunan hakimlerin adlarının ve kıdemlerinin orijinal bir belge olsa idi yazılı olması gerekirdi. Bu ince detay sahte belge de atlanmıştır.
- Yüz yıllık belgenin yazılı olduğu kağıdın sararmamış ve yazıların bozulmamış olması da sahte belgenin yakın zamanda tanzim edildiğini göstermektedir.

Bu iddiaları gündeme getiren Cumhuriyet düşmanı örümcek kafalılara sormak gerekir **Atatürk sizin iddia ettiğiniz gibi “veled-i zina” olsaydı Padişah VI. Mehmed Vahdettin (Vahidüddin) kendisini kızı Sabiha Sultan ile evlendirmek ister miydi ?**

Annesinin vesikalı bir hayat kadını olduğu bilinen ve bu mahkeme kararı ile tastik olmuş bir kişi Osmanlı ordusunda subay olabilir miydi ?

M. Kemal, Abdülhamit döneminde askeri okula girer, o dönemde askeri okula girme esasları bakın nasıldı ;

“Açılacak (askeri okullara) sadece hanedan ve asker çocukları alınmayacak; aslı ve nesli belli halkın çocuklarından da okullara kayıt yapılacak; toplum içinde kötü tavır ve halde olduğu bilinenlerin çocuklarının kayıtları yapılmayacaktır.” (6)

İddialar doğru olsa idi Mustafa Kemal değil Sultan Reşat döneminde paşa olmayı , değil padişahın fahri yaveri olmayı askeri okula dahi giremezdi.

Osmanlı döneminde devletin resmi genelevi yoktu . Ermeniler, Rumlar gibi gayrimüslim azınlıklar tarafından işletilen resmi olmayan randevu evleri vardı ki bunlarda esir ticaretinin yasaklandığı 1858 yılından sonra ortaya çıkmıştır.

Gazi Paşa’nın Dinsiz ve/veya İslâm Düşmanı ve Hatta “Deccal” Olduğu İftiralarına Yanıtlar

Öncelikle belirtmek isteriz ki Atatürk’ün yada diğer soydaşlarımızın dini inançları bizi zerre kadar alakadar etmemektedir. Din, Atatürk’ün ifadesi ile “Allah’la kul arasındaki bir bağıdır.” (8) ve öyle de kalmalıdır.

Atatürk’ün ifadesi ile "Ulusumuz din ve dil gibi iki güçlü erdeme maliktir. Bu erdemleri hiçbir güç ulusumuzun kalp ve vicdanından çekip alamamıştır. Din gerekli bir kurumdur. Dinsiz ulusların yaşamasına imkân yoktur. Yalnız şurası var ki din Allah’la kul arasındaki bir bağıdır... Biz dine saygı gösteririz. Biz sadece din işlerini devlet ve millet işleriyle karıştırmamaya çalışıyoruz. Türkiye

Cumhuriyeti'nde herkes Allah'ına istediği gibi ibadet eder... Devlet fikir ve vicdan özgürlüğüne saygı göstermek zorundadır... Dinime bizzat gerçeğe nasıl inanıyorsam öyle inanıyorum." (8)

Atatürk herhangi başka bir inanca sahip olsa idi Cumhuriyetimizin kurucusu , Kurtuluş Savaşı'nın lideri , namusumuzu yağının çizmeleri tarafından çiğnenmesini önleyen bir yiğit lider olarak şu anki müstesna yerinden farklı bir yerde olmazdı.

Ancak din bezirganlığı yapan ucubelerin Başbuğumuzu bir din düşmanı gibi göstermeye çalışması bize bu satırları yazdırmaktadır. Kim olduğu Türk Milletince oldukça iyi bilinen bu çevrelerin öne sürdükleri gülünç “sözde” kanıtlarla, Atatürk'ümüzü, pençelerine düşürdükleri zavallılara “Deccal-i Sağır, Süfyan”, yani küçük Deccal olarak anlattıkları bir gerçektir.

Atatürk'e küçük Deccal deme cüretini gösteren Saidi Nursi (Kürdi)ye göre Nur suresi kendisi için inmiştir, Saidi Nursi bu iddiasını Asay Musa ve Zülfikar adlı risalelerinde yer vermektedir.

Osmanlı İmparatorluğu Sabık Şeyhülislamlarından Mustafa Sabri'nin Saidi Nursi hakkında yazdığı aşağıdaki satırlar herhalde günümüzde bir din alimi gibi gösterilmeye çalışılan Sait'in gerçek yüzünü gözler önüne sermektedir.

“Bismillah, Hamdele, Salvele.. Saidi Kürdi meselesini tetkik ederken başlıca iki nokta üzerinde durmak icabeder. Birincisi; Müridlerinin SAİDİ i'zam edeceğiz diye küfre kadar varan sözleridir. İkincisi ise; SAİD'in izharı keramet etmesi ve sureyi Nurun asıl muhatabının kendisi olduğu hakkındaki zu'mu batılı.. Belki de bu sözleri iğfalatı şeytaniyeyi, ilhamatı hakikiye zannedecek kadar ihtiyar ve mağşuş olmasındandır.

Müritlerinin sözleri mücmelen şunlardır : Sait layuhitidir, hatasızdır, yanılmaz ve günah işlemez. Resulü Ekremden sonra Alemlerinde böyle büyük bir adam gelmemiştir.. Sözleri aynen Kur'andır.. Beşeriyeti, Risaleyi Nur ve Sait kurtaracaktır.. Dünyada iki milyon kadar nurcu vardır. Bu insanlar dünyanın hakiki Müslümanları ve Müslümanlığı yegane anlayan insanlardır.. Bu zata dil uzatanlar kafirler ve masonlardır.. Sait'in kitabını bir dinsiz okusa itiraz edemez.. vesaire..

Sait ise müritlerinin hilafına kendisi için iki şahsiyet tanır. Birincisi : Eski Sait'tir. Kürtçülük meselesiyle uğraşmış ve siyasete dalmış Saiti Muhti'dir. (Yani günahkar Sait'tir.) Diğer de Lahuyti, (günahsız), ikinci veya yeni Sait'tir. Kendisine göre sureyi Nurdaki manalar bu asra göre ve kendisi için nazil olmuştur. Keramet ehli, siyasetle meşgul olmıyan ve bu Asra zamanın kutbu olarak bakan bir insandır. Sureyi Nur'daki bu meseleyi ebced hesabı ile Mısır (?) uleması bulup Said'e haber vermişler.. Yani Said'in Cebrailli ebcedci alimler oluyor. (Asay Musa ve Zülfikar adlı kitaplara bakılsın..)

Şu iki kısaltmada görüldüğü gibi Saidi kürdi, Müritlerinden daha insaflıdır. Hiç değilse yaşadığı ömrün bir kısmı için hata kabul ediyor.. Müritleri ise onun turnaklarını ve saçını saklayarak her şeyine bir kudsiyet izafe ediyorlar. Malumatı diniyyeye, esasatı şeriyeye vakıf olmayan bu insanlar çok büyük hatalara düşüyorlar. Biz hem onları, hem de sair Müslümanları fikhî müdevven haricinde (dinin belirli hükümleri dışında) teşekkül etmiş

veya etmek istidadında bulunan bilumum nevpeyde (yeni çıkan) mezhep ve cereyanlara karşı müteyakkız (uyanık) bulunmaları için bu satırları yazdık.

Bu kadar büyütilen Saidi Kürdi kimdir :

Sait, kürt cemaatından, şafii mezhepli, nakşi tarikatlı, okur fakat yazmaz, imla bilmez, seksen sene içinde yaşadığı millet olan Türk'ün lisanına hakkıyla vakıf olamamış, felaketten felakete sürüklenmiş, bir hapishaneden diğerine sürülmüş ve bugün seksen yaşını geçmiş ihtiyar bir adamdır.

Devletin büyük makamlarını uzun bir zaman ellerinde tutan bir zümre, bu adamcağızı lüzumsuz yere mahkemeden mahkemeye ve hapisten hapse sürükleyerek kahramanlaştırdılar ve zamanın müçtehid mübeşşiri haline getirdiler. Halbuki Deli Said'in ilim ve diyanetle ne alakası var? Halk, üzerinde bu kadar ısrarla durulan bu şahısta bir şeyler var zannile büyüttükçe büyütmüş ve bu güne kadar gelmiştir. İşte bu idare zümresinin milletin başına sardığı belalardan birisi de budur. İ'zam etmeyi bu gençlik onlardan öğrendi. Bu da antitez olarak böylece doğdu.

Hayatı ömrünün üçte birini hapishanelerde, polis ve jandarma nezaretinde geçiren bu şahsın akıbetini, Sultan Abdulhamit Han'a dil uzatan insanların çektiği ve dışarı olduğu azap ve felaket muvacehesinde görüyoruz.

Elmalılı Hamdi ve benzerleri gibi selahiyetli din adamlarının nedametleri Mason Cemiyetinin reisi olan Rıza Teyfik'i bile intibaha getirmiş ve nedametini izhar etmiştir. Sait'te buna ait bir satır yazıya rastlamak hala mümkün olamamıştır. Hatta, baştan başa Sultan Abdulhamit Han'a hücum eden "İki mektebi musibetin Şehadetnamesi" isimli kitabı yeniden basılmış ve mahkemede hürriyet aşığı ve kahramanı olduğuna delil gösterilmek istenilmiştir.

Sait, Kürdistan Azmi Kavi Cemiyetinin arzusu üzerine mahalli Kürt kıyafeti ile, boynunda dürbün, belinde tabanca ve kama, ayağında lapçin ve başında poşu olduğu halde İstanbul'a gelmiş ve büyük bir cüretle Cuma selamlığında Padişaha cemiyetin "Sait" imzası altında yazdığı ve esası kürtçe tedrisat yapacak mektepler açmaya dayanan arizayı takdim etti. Memleketin ve milleti islamiyenin ittihadını bozmak gayesine matuf olan bu hareketi canianesinden dolayı haklı olarak tımarhaneyi boyladı. Sonra affolup memleketine yollandı.

Kürtçülük uğrunda kendi padişahına sövecek kadar akıl ve iymandan bi behre (nasipsiz) Sait, bugün sahneye müçtehid mübeşşir veya kutbu azam olarak çıkmış görünüyor ve cehelei nas da bu delinin etrafında haleleniyor. **Kendini Kur'anı aziymmüşşanın müdafii gibi gösteren Sait bizzat kendisi Kur'anı aziymüşşana muhalefet etmektedir. Gaybı yalnız Allah'ın bileceğini, Kur'anı Kerimin kaç kere tekrar etmiş olmasına rağmen Sait, Hazreti Ali'nin Celcelutiyye kasidesinde risalei Nur ve Siracünnur'un geçtiğini, bunu keşfettiğine bizi inandırmak ister (İkinci Şua, Sahife 53).**

İnsanın aklına öyle geliyor ki; "Acaba ben de Risalei Nur adlı bir kitap yazsam o zaman kasidedeki siracünnur kastı acaba hangimizin kitabı olur?" diyorum.

Risalelerin yazılışı da pek acayıptır. Bilmem kaçınıcı Lem'anın kaçınıcı şuasının şu meyvesi zühre yıldızından gelmiş beşinci noktası olarak yazılıyor. Sonra bunlar birleşerek Kuran cüzlerine imtisal derecesine, Lemaat, Şuaat, Mektubat vs. Olacakmış.. Sözleri de "Sözcat" olmasa bari.

*İşbu reddiyei, hasreti ile yandığım vatanıma ve uğrunda bir ömür çürüttüğüm dinime ihaneti düşünen gerillacı asi Said'e son ihtar olarak yazdım. **Damarında bir damla Türk kanı olan her Müslümana, bu adamın Mason ve Komünist kadar tehlikeli olduğunu ehemmiyetle hatırlatırım. Ve selamü aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatühü.**" (9)*

Din tüccarlarının din düşmanı dediği Atatürk :

- Kur'an'ı, ilk kez olarak Türkçe'ye çevirtirerek ücretsiz dağıttırması ve **milletimizin Müslüman kesiminin inandığı dini gerçek kaynağından öğrenmesini sağlamıştır..** (1927 - İsmail Hakkı İzmirli'nin çevirisi).
- Kur'an'ın bilimsel tefsirini yaptırarak ücretsiz dağıtmıştır.. (Hak Dini Kur'an Dili" ismi ile 1936'da - Elmalılı Hamdi Yazır)
- Sağlam hadislerin çevirisini yaptırmış ve ücretsiz olarak halka ulaşmasını sağlamıştır.. (1932 - Ahmet Nazım, Kamil Miras).
- Daha önce Arapça okunan Hutbeyi Türkçe'ye dönüştürerek dinleyenin anlamasını sağlamıştır. (1932)
- Ehliyetli din görevlisi ihtiyacını karşılamak için İmam-Hatip okullarını açmıştır..

Din düşmanı olan bir kişi bu hizmetleri gerçekleştirir mi ?

Sözü uzatmaya gerek yok bu konuda Atatürk'ün kendi sözlerine kulak verelim ;

"... Bugünkü idaremiz (cumhuriyet rejimi) asıl dinin ruhundan alınmıştır ve gerçek İslamiyet bize asıl bugünkü şekli emreder." (10)

"Tanrı,Peygamberimiz aracılığıyla en son dini ve uygar gerçekleri verdikten sonra artık insanlıkla aracı ile temasta bulunmaya gerek görmemiştir. İnsanlığın kavrayış derecesi, aydınlanma ve olgunlaşması sayesinde her kulun doğrudan doğruya, tanrısal düşüncelerle temas kabiliyetine eriştiğini kabul buyurmuştur ve bu sebeptendir ki, Peygamber, Peygamberlerin sonuncusu olmuştur ve kitabı, en eksiksiz kitaptır." (11)

"Bizim dinimiz en makul ve en tabii bir dindir. Ve ancak bundan dolayıdır ki, son din olmuştur. Bir dinin tabii olması için akla, bilime ve mantığa uygun düşmesi gerekir. Bizim dinimiz bunlara tamamen uygundur." (12)

Din denilen inanç sistemi kişiöğlunu doğru yola sokmaya çalışan, onu topluma yararlı kişi haline getirmeye çalışan kurallardır. Din bizlere adam gibi adam olmayı öğreten olgudur. Bütün dinler kişiöğlunu iyiliğe sevk eder. Binlerce yıllık Türk töresinin verdiği terbiye ile yorumlanan din elbette bireyin ve toplumun gelişimi için faydalıdır.

Türk milleti binlerce yıldır Tanrı inancını yitirmediği , töresi gereği dinini sadece Tanrı'ya ulaşmanın bir yolu olarak gördüğü için çok sağlam bir sosyal yapı oluşturabilmiştir. Oğuzhan , Kürşad, Cengiz, Timur, Alparslan ve Atatürk gibi yiğitler işte bu Tanrı inancı ile bütünleşik binlerce yıllık Türk töresinin neticesidir.

Başbuğ Mustafa Kemal Atatürk'ün Sosyalist veya Komünist olduğu iftiralarına Yanıtlar, Atatürk'ün Türk Milliyetçiliği Anlayışı

Bir taraftan kendilerini sosyalist/komünist olarak tanıtanlar, diğer taraftan din bezirganları Türk Başbuğu Mustafa Kemal'e bu iftirada da bulunmuşlardır. Birinci kesimin iftirasının nedeni, doğal olarak, halkımızın gönlündeki Atatürk sevgisini kullanarak, kendilerine adam kazanmaktır. İkinci kesimin yaptığı da, karşı tarafın yalan iddialarının üzerine bina ettikleri teorileriyle halkı kandırarak Gâzi Paşa'dan soğutma gayretidir.

Atatürk dışarıdan gelen düşüncelere tenezzül etmediğini, bunların Türk Milleti'nin yaratılışına ters düşeceğini tekrar tekrar belirtmiştir. Bu iddiaların ne denli boş olduğunu bize yine Gazi paşa gösterecektir:

"Komünizm, Türk Dünyası'nın en büyük tehlikesidir. Her görüldüğü yerde ezilmelidir." (13)

"Bolşeviklere gelince, bizim memleketimizde bu doktrinin hiçbir şekilde bir yeri olamaz. Dinimiz, adetlerimiz ve aynı zamanda sosyal bünyemiz tamamiyle böyle bir fikrin yerleşmesine müsait değildir. Türkiye'de ne büyük kapitalistler, ne de milyonlarca zanaatkar ve işçi vardır. Diğer taraftan zirai bir problemimiz yoktur. Son olarak, sosyal bakımdan dini prensiplerimiz bolşevizmi benimsemekten bizi uzak tutmaktadır." (14)

2 Kasım 1922'de,

"Şurası unutulmamalı ki, bu tarz-ı idare, bir bolşevik sistemi değildir. Çünkü, biz ne bolşevizim ne de komünist; ne biri ne diğeri olamayız. Çünkü, biz milliyetperver

ve dinimize hürmetkarız. Hülasa, bizim şekl-i hükümetimiz tam bir demokrat hükümetidir ve lisanımızda bu hükümet halk hükümeti diye yad edilir." (15)

21 Haziran 1935'te,

"Türkiye'de bolşeviklik olmayacaktır. Çünkü, Türk Hükümeti'nin ilk gayesi halka hürriyet ve saadet verme, askerlerimize olduğu kadar, sivil halkımıza da iyi bakmaktır." (16)

"... Hayır. Ne komünizm ne de faşizm... Bu iki ideoloji de memleketimizin, ulusumuzun gerçeklerine karakterine asla uymaz. Şunu da hemen ilave edeyim ki, ne faşizmin ne de Nazizm'in sonu yoktur." (17)

Atatürk Komünist olamaz çünkü Atatürk Türktür , Türk Milliyetçisidir :

Atatürk doğrudan doğruya bir Türk milliyetçisi idi ve salt vatanseverlik olarak algılanmayacak kadar derin ülkülerin sahibi bir liderdi. Dünyadaki sürüp giden mücadeleyi salt bir sınıf mücadelesi olarak gören komünizm fikri ile milliyetçilik fikri birbirleriyle çatışan fikirlerdir.

"Ben her şeyden evvel bir Türk Milliyetçisiyim. Böyle doğdum. Böyle öleceğim. Türk Birliğinin bir gün hakikat olacağına inancım vardır. Ben görmesem bile, gözlerimi dünyaya onun rüyaları içinde kapayacağım. Türk Birliğine inanıyorum, onu görüyorum. Yarının tarihi, yeni fasıllarını Türk Birliğiyle açacaktır. Dünya sükununu bu fasıllar içinde bulacaktır. Türk' ün varlığı bu köhne aleme yeni ufuklar açacak, güneş ne demek, ufuk ne demek o zaman görülecek." (18)

sözlerinin bir komüniste ait olması mümkün mü ?

Türk Milliyetçiliği Türk birliği dendiğinde tüyleri diken diken olan zihniyetin "Gerçek" Atatürk'ten ne kadar uzak olduğunu Atamız'ın 29 Ekim 1933 günü Ziraat Bankası lokalinde yaptığı konuşmadan anlıyoruz. Bu gün "Atatürk yaşasaydı ABci olurdu.", diyebilenlere Atatürk'ün kimlerin birlik olmasını istediğini bir hatırlatalım, Türklüğü emperyalistlerin çizdiği sınırlardan bağımsız gören Mustafa Kemal Paşa:

"Bugün Sovyetler Birliği dostumuzdur, komşumuzdur, müttefikimizdir. Bu dostluğa ihtiyacımız vardır. Fakat yarın ne olacağını bugünden kimse kestiremez. Tıpkı Osmanlı gibi, tıpkı Avusturya-Macaristan gibi parçalanabilir, ufalanabilir. Bugün elinde sınıksız tuttuğu milletler avuçlarından kaçabilirler. Dünya yeni bir dengeye ulaşabilir. İşte o zaman Türkiye ne yapacağını bilmelidir... Bizim bu dostumuzun idaresinde dili bir, inancı bir, özü bir kardeşlerimiz vardır. Onlara sahip çıkmaya hazır olmalıyız. Hazır olmak yalnız o günü susup beklemek değildir. Hazırlanmak lazımdır. Milletler buna nasıl hazırlanır ? Manevi köprülerini sağlam tutarak. Dil bir köprüdür. İnanç bir köprüdür. Tarih bir köprüdür. Köklerimize

inmeli ve olayların böldüğü tarihimizin içinde bütünleşmeliyiz. Onların (dış Türklerin) bize yakınlaşmasını bekleyemeyiz. Bizim onlara yaklaşmamız gerekli..." diyordu.

Daha Cumhuriyet kurulmadan Kurtuluş savaşı verilirken dahi

'Efendiler ! Türk devleti Afganistana yardım edecektir, Bu Yardımların karşılığında göreceksiniz, bir gün orada müstakil bir Türk devletinin kuruluşuna şahit olacağız. " diyerek sadece sözde değil fiili olarak Türkçü, bütün Türk Dünyası'nı kucaklayan bir siyaset izlemiş Türklüğü Anadolu'nun dar kalıpları içerisine asla sokmamıştır.

İstiklal Harbi'nin yeni başladığı günlerde Mustafa Kemal Atatürk, **Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi imzasıyla ve kendi el yazısıyla** Orta Asya'daki Türkler ile Türkiye'nin irtibatının sağlanması için Fevzi Paşa'ya bir talimat yazdı. Afganistan merkez kabul edilmek üzere gönderilecek bir heyetle Türklerin yaşadığı ülkelerde eğitim yapılmasını, asker yetiştirilerek bir ordu kurulmasını istiyordu.

"Müdafaa ve maliyemiz icabatı ile kabil-i telif olduğu takdirde, Afgan ordusunu tensik için bir heyeti zabitanın (askerî heyet) izamını ehem ve elzem görmekteyim.

*Cemal Paşa'nın merbut mektubunda zikredildiği veçhile, bunun istikbalde Anadolu üzerine çöken bar-i sekili tahfiye yarayacağı gibi (yükü hafifletmeye), nukuat-ı atiyeye (gelecekte de) riayet edildiği takdirde **Asya-i Vusta'da (Orta Asya'da) emrimize amade kuvvetli bir orduya malik olmamız hususu temin edilmiş olur.** Böylece savaşın sürmesi halinde İngilizleri daha uzaktan işgal etmek için bir vasıta elde edilmiş olur.*

Fikri acizaneme göre bu heyeti teşkil edecek zabitanın intihabında ve kendilerine verilecek talimatta zirdeki nukuat nazar-ı itibare alınmalıdır.

Evvelen :Bu heyetin bidayette katiyen siyasetle iştiğal etmeyip sırf vazifeyi askeriyesini ifa ve kendisini gerek Afgan gerek Türkistan ve Buhara ahali ve askerlerine fevkalade sevdirmesi.

Saniyen: Giden zabitanımn zahiren"

Atatürk, Sovyetler Birliği hükümeti ile ilişkilerde ılımlı bir politika takip etmektedir. Ancak bu arada, bu ülke dahilinde yaşamakta olan soydaşları ve bunların gelecekleri ile de yakından ilgilenmeyi ihmal etmemektedir. Tabii bunu yaparken mümkün mertebe Sovyet hükümetinin tepkisini üzerine çekmemeye çalışmaktadır.

Atatürk, Milli Azerbaycan Cumhuriyeti'nin Bolşevikler tarafından sona erdirilmesinden sonra Moskova'ya bağlı olarak kurulan Azerbaycan Sovyet Cumhuriyeti zamanında bu yeni hükümetle ilişki kurmuştur. Doğu cephesi komutanı Kazım Karabekir Paşa'nın tavsiyesiyle, bir Türk Büyükelçisi Bakü'ye gönderilmiştir. Büyükelçi olarak gönderilen

Memduh Şevket Esendal'dan, Azerbaycan'da kurulan yeni hükümetin gerçekte hangi şartlar dahilinde görev yaptığını, hükümette görev alan kimselerin hangi siyasi fikirde olduklarını, Azerbaycan, Gürcistan ve Ermenistan arasında mevcut sorunların nelerden ibaret olduğunu, hatta Güney Azerbaycan'daki Türklerle Kuzey Azerbaycan Türkleri arasındaki ilişkilerin ne durumda olduğunu tespit edip bildirmesi istenmiştir. Bunun yanı sıra Atatürk, Esendal'a Türkistan'daki Türklerle alakalı alınacak bilgileri de rapora eklemesini istemiştir. Ancak Atatürk tüm bu bilgilerin Sovyet yetkililerin dikkatini ve kuşkusunu çekmeyecek şekilde temin edilmesi yönünde Esendal'ı uyarmıştır. Atatürk, Esendal tarafından kendisine ulaştırılan rapordan çıkan sonuçları beğenmemiş olsa gerek, bu andan itibaren Azeri Türklerinin menfaatlerini ve birliğini var gücüyle korumaya çalışmıştır.

Atatürk, Doğu'da Ermenilere karşı başarılı bir hareket yürütmüş olan Kazım Karabekir Paşa'ya gönderdiği gizli emirde; Azerbaycan'ın tamamen ve gerçek anlamda bağımsız bir devlet haline gelmesine taraftar olduklarını belirtmiş ve bunun temini için Rusları gücendirmeden ve kuşkulandırmadan gerekli tedbirlerin alınması istenmiştir. Aynı zamanda, Azerbaycan'ın petrol vb. tüm doğal kaynaklarına yeniden sahip olabilmesi için gerekli çalışmaların yapılmasının acilen lazım geldiğini belirtmiştir. Karabağ gibi, Türklerin nüfusça yoğun bulunduğu yerlerin, Ermenilere verilmesinin önlenip Azerbaycan'a bağlı kalmasının sağlanması için gerekli çalışmaların yapılmasını istemiştir. Rusların Azerbaycan'da yapacakları muamelenin bütün İslam aleminin Bolşevikleri tartmak için bir numune teşkil edecek olmasının Ruslara anlatılmasına gayret olunmasını istemiştir. (19)

Atatürk, esir Türk ellerinden Türkiye'ye sığınmış Türk liderlerini ve aydınlarını sınırsız bir ilgiyle kabul etmiş ve hatta bu kadrolara son derece önemli görevler tahsis etmiştir. **Kazan Türklerinden Prof. Dr. Sadri Maksudi Arsal, Prof. Dr. Yusuf Akçura, Başkurt Türklerinden Prof. Dr. Zeki Velidi Togan, Prof. Dr. Abdülkadir İnan, Kırım'dan Cafer Seydahmet Kırimer ve Azeri Türklerinden Prof. Dr. Ahmet Caferoğlu, Ahmet Ağaoğlu, Mehmet Emin Resulzade, Mirza Bala Mehmetzade** ve daha pek çokları Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş kadroları içinde yer almıştır. Örneğin, Prof. Dr. Yusuf Akçura ve Ahmet Ağaoğlu, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde milletvekili olarak hizmet verirken, Prof. Dr. Sadri Maksudi Arsal, Prof. Dr. Zeki Velidi Togan, Prof. Dr. İsmail H. Ertaylan, Prof. Dr. İzzet Kantemir, Prof. Dr. Ahmet Caferoğlu, Prof. Reşit Rahmeti Arat, Prof. Dr. Ahmet Temir, Prof. Dr. Akdes Nimet Kurat, Dr. Hamit Zübeyr Koşay gibi çok sayıda bilim adamı Türk üniversitelerinin kuruluşunda görev almışlar ve uluslararası alanda başarı ile Türkiye'yi temsil etmişlerdir.

Bolşevik zulmünden ve tehdidinden kaçarak Türkiye'ye sığınan Rusya Türklerine büyük bir sevgi ve ilgiyle kucak açan Atatürk, birçoğu Sovyet Rusya hükümetince yasaklı siyasetçi olan bu aydınların, Türkiye'de ülkelerinin bağımsızlığı yolunda mücadele vermelerine imkan sağlamıştır. Türk milleti için özgürlüğün ne anlama geldiğini bilen ve bunu her fırsatta ifade eden Atatürk, bir milletin bağımsızlığının askeri sahada kazanılabilmesi için öncesinde gerekli kültürel ve sosyal şartların hazırlanması

gerektiğinin bilincindedir. Nitekim, Atatürk yapmış olduğu bir konuşmasında;

"... Rusya'dan bize sığınan siyaset adamı soydaşlarımız, kardeşlerimizdir ... Şunu da takdir etmeleri lazımdır ki, Türk Milleti Kurtuluş Savaşından beri, hatta bu savaşa atılırken bile, mahkum milletlerin hürriyet ve istiklal davaları ile ilgilenmeyi, o davalara müzaheret etmeyi benimsemiştir. **Böyle olunca kendi soydaşlarının hürriyet ve istiklallerine kayıtsız davranması elbette tecviz edilemez.** Fakat milliyet davası şuursuz ve ölçüsüz bir dava şeklinde mütalaa ve müdafaa edilmemelidir. **Milliyet davası, siyasi bir mücadele konusu olmadan önce şuurlu bir ülkü meselesidir.** Şuurlu ülkü demek, müsbet ilme, ilmi usullere dayandırılmış bir hedef ve gaye demektir. O halde propagandalarda müsbet usullere müracaat etmek şarttır. Hareketlerin imkan sınırları ve sıraları mutlaka hesaba katılmalıdır. Türkiye dışında kalmış olan Türkler ilkin kültür meseleleriyle ilgilenmelidirler. Nitekim biz Türklük davasını böyle bir müspet ölçüde ele almış bulunuyoruz. Büyük Türk tarihine, **Türk dilinin kaynaklarına, zengin lehçelerine, eski Türk eserlerine önem veriyoruz. Baykal ötesindeki Yakut Türklerini bile ihmal etmiyoruz. (20)** demiştir.

Atatürk Türkiye dışındaki Türkleri milliyet davasının bir parçası olarak nitelemiş ve milliyet davasının aşama aşama ilerlenecek, altyapısı hazırlandıktan sonra ulaşılacak bir ülkü olarak görmüştür.

Atatürk 1933-1938 yılları arasında Türkistan'dan bir çok genci Türkiye'ye getirterek eğitimlerini sağlamıştır.

O günlerde Hindistan-Irak-Suriye üstünde Türkiye'ye getirilen **emekli General Rıza Bekin**, bu öğrencilerden Türkiye'de kalan tek kişidir halen hayatta olan Uygur Türk'ü Rıza Paşa **"Atatürk, Orta Asya'daki Türk kavimleriyle tarihî, kültürel ilişkiler kurulması talimatını İstiklal Savaşı'ndan önce vermişti."** diyor. Kendisi Türkiye'ye Atatürk tarafından getirilmiş ve TSK'da Tuğ General rütbesine kadar yükselmiş bir paşamızdır.

Aynı şekilde , Türkiye Cumhuriyetinin kurulduğu ilk yıllardan itibaren Gagavuz Türkleri ile yakından ilgilenen Mustafa Kemal Paşanın emirleri doğrultusunda Romanya'ya büyükelçi olarak tayin edilen Hamdullah Suphi Tanrıöver o dönemler Romanya sınırları içindeki Gagavuzlar'ın kültürel kimliklerini korumaları için yoğun çaba harcamıştır. Hamdullah Suphi Bey'in Gagavuzları Trakya bölgesine yerleştirilmesi için çeşitli teşebbüslerde bulunmasına karşılık **ATATÜRK'ün "Türkiye dışındaki Türkler'in Türklerin kendi topraklarında kalması"** yönündeki siyaseti nedeni ile buna izin verilmemiştir.

1930'lu yılların sonuna doğru, Atatürk'ün emriyle o dönemde Gagavuzlara 80 ilkokul öğretmeni gönderilmiştir. İkinci Dünya Savaşının başlangıcına kadar bu bölgede görev yapan bu kahraman öğretmenlerin çoğunluğu savaş başlayınca Türkiye'ye dönmüşlerdir. Dönmeyip orada kalan öğretmenler ise Ruslar tarafından Türk casusu suçlaması ile

tutuklanarak 25 yıl ağır hapis cezası ile Rusya'ya gönderilmişlerdir. Stalinin ölümü ile bu öğretmenler için af çıkarıldığında serbest kalan öğretmenlerden birisi olan **Ali Niyazi KANTARELLİ** Türkiye'ye değil Gagauz bölgesine dönerek emekli olduğu 1977 yılına kadar öğretmenliğe devam etmiştir. 1980 li yıllarda vefat eden Kantarelli Ukrayna sınırları içinde bir köye defnedilmiştir.(20)

O dönem incelenirse Türk'ün daha Anadolu'ya gelmeden binlerce yıl önceki destanlarında Türklüğün kurtarıcısı ve sembolü olarak yer alan Bozkurt'un oldukça sık kullanıldığı görülür. Atatürk'ün paralara, pullara bozkurt resimleri koydurttu. Anıtlar bozkurt kabartmalarıyla süslendi. Üniversite öğrencilerine, bozkurt kokartlı şapkalar giydirildi.

BOZKURT'LU ARMA
Maarif Vekâletinin 1925'te açtığı yarışmanın birincisi olan Bozkurt'lu arma..

BOZKURT'LU PUL
Daha Cumhuriyet ilan edilmeden, TBMM'nin 1922'de çıkardığı Bozkurt'lu pul..

1978'DEN BU YANA SANSÜRLÜ

Atatürk'e hediye edilen tunç Bozkurt heykeline 1978'den bu yana sansür uygulandığı ve heykelin Samsun Müzesi'nin tozlu deposuna kaldırıldığı ortaya çıktı. Arkadaşımız Kemal Çapraz, Atatürk'ün tarihi öneme sahip bu Bozkurt'unu yeniden gün ışığına çıkardı.

Atatürk'e hediye edilen tunç Bozkurt heykeline Cermanlıca "Bozkurt Dâvası Hâtırası, Lahey, 7 Eylül 1927" yazılı.. Unutturulmaya çalışılan Atatürk'ün bu Bozkurt'u, Cumhuriyetimizin 75. kuruluş yıldönümünde yeniden müzede sergileneceği günü bekliyor.

ATATÜRK'ÜN MASASINDAKİ BOZKURT

Atatürk'ün çalışma masasında sürekli olarak kullandığı tunçtan bir Bozkurt heykelinin daha olduğu ortaya çıktı. Çağırma zili olarak kullanılan bu Bozkurt da Samsun Gazi Müzesi'nin tozlu deposunda bulunuyor. 75. yıldönümünü kutladığımız Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Atatürk'ün en sevdiği özel eşyalarının tozlu depolara atılması Mustafa Kemal'in kemiklerini sıziyor.

Bunların yanı sıra Türk dili , tarihi ve kültürü ile ilgili çalışmaları sistemleştirerek hızlandıran, planlayan, kurumsallaştıran ve pek çok yeni sahada başlamasını sağlayan da Mustafa Kemal'den başkası değildir.

Özetlemek gerekirse Atatürk Milliyetçiliği adı konarak tarihsel altyapısından soyutlanmaya çalışılan Türkçülük anlayışı, doğası gereği Türk birliği taraftarıdır ve bir ülkeye o ülkenin kanunları ile bağlanmayı değil doğrudan doğruya binlerce yıllık bir kültür ve soy meselesini ifade eder.

“Atatürk'ün yolu Avrupa Birliği yoludur” iddiası

Atatürk'ün hayat görüşünde bağımsızlık yani kendi ifadesi ile **istiklal-i tam** ve milletin egemenliği yani **hakimiyeti milliye** en önemli faktörlerden biriydi. Dolayısı ile Türk

milletinin yetkilerini , hakimiyetini bir üst meclise (AB parlamentosu) devredeceği bir yönetim şekli Atatürk tarafından asla kabul edilemeyecek bir acizlikti.

“ Hürriyet ve bağımsızlık benim karakterimdir. Ben, milletimin ve büyük ecdadımın en kıymetli mirasından olan bağımsızlık aşkı ile yaratılmış bir adamım! Çocukluğumdan bugüne kadar ailevî, hususî ve resmî hayatımın her safhasını yakından tanıyanlarca bu aşkım bilinir. Bence bir millette şeref, haysiyetin, namusun ve insanlığın yerleşmesi ve yaşaması, mutlaka o milletin hürriyet ve bağımsızlığına sahip olmasına bağlıdır. Ben şahsen, bu saydığım özelliklere çok ehemmiyet veririm ve bu özelliklerin kendimde varlığını iddia edebilmek için milletimin de aynı özellikleri taşımasını şart ve esas bilirim. Ben yaşayabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evlâdı kalmalıyım! Bu sebeple millî bağımsızlık, bence bir hayat meselesidir. Millet ve memleketen menfaatleri gerektirdiği takdirde insanlığı teşkil eden milletlerden her biriyle medeniyet gereğinden olan dostluk ve siyaset münasebetlerini, büyük bir hassasiyetle takdir ederim. Ancak, benim milletimi esir etmek isteyen herhangi bir milletin de bu arzusundan vazgeçinceye kadar amansız düşmanıyım!” **diyen bir Atatürk’ün Avrupalı olacağız diye verilen bunca tavize hoş bakacağını düşünebiliyor musunuz ?**

Avrupa birliği sadece ekonomik bir topluluk değildir. Kökü yüz yıllar öncesine dayanan ancak soğuk savaş sonrası ABD’ye karşı kurulmuş bir Avrupa birleşik Devletleri’nden bir basamak önceki safhadır.

Hedeflenen Avrupa Birliği Devleti ile onun içinde birliğe girmek adına kolu kanadı kırılmış, milli refleksleri yok edilmiş federe bir cumhuriyet konumundaki Türkiye’dir.

Bu şark meselesini sabır ve azimle bugüne getiren batının tam bir başarısıdır. Batı 1000 yıldır silahla, savaşla, zorla yapamadığını Türkiye’ye bu kez Türkiye’nin hiçbir itirazı olmadan , olması da düşünülemez bir ortama getirip işi halk değimiyle “Tereyağından kıl çeker gibi” rahat hallediyor. (23)

Atatürk, uygarlaşmak hedefine varmak için, Batı’dan bağımsız olmak gerektiğini vurgular. “Batı zihniyetine” karşı tutumu, Atatürk’ün 20’lerdeki konuşmalarında da yer alır. Batılılaşmaya niçin karşı çıkmaktadır? Mustafa Kemal 6 Mart 1922’de Meclis gizli oturumunda yaptığı konuşmada nedenlerini açıklar. Aşağıdaki metin bu konuşmanın sadeleştirilmiş bir bölümüdür.

TÜRKİYE KUVVETLİ OLSA...

“Eğer kuvvetli bir Türkiye mevcut olsaydı, denilebilir ki, İngiltere’nin bugünkü siyaseti mevcut olmayacaktı. Türkiye Viyana’dan sonra Peşte ve Belgrad’da mağlup olmasaydı, Avusturya ve Macaristan siyaseti iştirilmeyecekti. Fransa, İtalya, Almanya dahi aynı kaynaktan ilham almış olarak hayat ve siyasetlerine açılım ve kuvvet vermişlerdir.”

TÜRKİYE’NİN İMHASINI ANANE YAPTILAR

“Efendiler, bir şeyin zararıyla, bir şeyin imhasıyla yükselen şeyler, bittabi o şeylerden zarar görmüş olanı alçaltır ve hakikaten Avrupa’nın bütün ilerlemesine, yükselmesine ve medenileşmesine karşılık Türkiye bilâkis gerilemiş ve düşme vadisinde yuvarlanadurmuştur. Türkiye’yi imhaya müteşebbis olanlar Türkiye’nin imhasında menfaatlar ve hayat görenler münferit kalmaktan çıkmışlar, aralarındaki menfaatleri denkleştirerek birleşmişler ve ittifak etmişlerdir. Bunun neticesi olarak bir çok zekâlar, hisler, fikirler Türkiye’nin imhası noktasında yoğunlaştırılmıştır. Bu yoğunlaşan şey, asırlar geçtikçe gelecek nesilleri adeta tahripkâr bin anane şeklini almıştır ve bu ananenin Türkiye’nin hayat ve mevcudiyeti üzerinde devamlı tatbikatı neticesi olarak en nihayet Türkiye’yi ıslâh etmek, Türkiye’yi medenileştirmek gibi birtakım görünüşteki vesilelerle, bahanelerle Türkiye’nin dahili hayatına, dahili idaresine girmişler ve nüfuz etmişlerdir. Böyle müsait bir zemin hazırlamak kudretini, kuvvetini kazanmışlardır.”

MİLLETİN VE RİCALİN ZİHİNLERİ BOZULDU

“Halbuki efendiler; bu kudret ve bu nüfuz Türkiye ve Türk halkının mevcut olan ilerleme cevherine zehirleyici ve yakıcı bir sıvı ilave etmiştir. Bunun tesiri altında olmak üzere milletin ve bilhassa ricalin zihinleri tamamen bozulmuştur. **Artık hayat bulmak için, hali iyileştirmek için, insan olmak için mutlaka Avrupa’dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa’nın emellerine göre yürütmek, bütün dersleri Avrupa’dan almak gibi bir takım zihniyetler hayat buldu.** Halbuki hangi bağımsızlık vardır ki, yabancıların nasihatleriyle, yabancıların planlarıyla yürütülebilirsin? Tarih böyle bir hadise kaydetmemiştir! Tarih, böyle bir hadise kaydetmek teşebbüsünde bulunan acı dolu neticelerle karşılaşmıştır. İşte Türkiye bu fikir yanlısıyla, bu zihniyet yanlısıyla malûl olan bir takım ricalin yüzünden her saat, her gün, her asır biraz daha çok gerilemiş ve daha çok düşmüştür. Efendiler bu düşüş, bu gerileme yalnız maddiyatta olsaydı hiç bir ehemmiyeti yoktu. Ne yazık ki, Türkiye ve Türk Halkı **ahlâken düşüyor!** (bravo sesleri, alkışlar) Ve bu halet incelenirse görülür ki, Türkiye Doğu maneviyatı ile başlayan ve Batı maneviyatı ile sona erdirilen bu yol üzerinde bulunuyordu. Batı ve Doğu’nun birleştiği yerde bulunduğumuzu ve ona yaklaştığımızı zannettiğimiz takdirde Batı, asli mayası olan Doğu maneviyatından tamamen kopuyoruz, yalnızlaşıyoruz. Efendiler hiç şüphesizdir ki, bugün bu memleketi bu milleti mahvolma ve yok olma çıkmazına sevk eden başka netice beklenemez.” (Pek doğru sesleri)

DÜŞÜŞ KORKU VE ACZ İLE BAŞLADI

“Efendiler; bu düşüşün ortaya çıkışı korku ve acz ile başlamıştır. Türkiye ve Türk Halkı ve nasılsa bunların başına geçmiş olan birtakım insanlar, galip düşmanlar karşısında sessizliğe mahkûm imiş gibi Türkiye’yi atıl çekingен bir halde tutuyorlardı. Türkiye’yi kendi kendilerine memleketin ve milletin menfaatları icaplarını yapmakta mütereddit ve korkak idiler. Türk mütefekkirleri adeta kendi kendilerine hakaret ediyorlardı. Diyorlardı ki, biz adam değiliz ve olamayız. Kendi kendimize adam olmamıza ihtimal yoktur. Bizi kayıtsız şartsız canımıza, tarihimize, mevcudiyetimize düşman olan ve düşman olduğuna

hiç şüphe edilmeyen Avrupalılara vermek istiyorlardı. Onlar bizi idare etsin diyorlardı. Buna en yakın misal olmak üzere İzzet Paşa'yı hatırlatmak isterim. Malûmu âlinizdir ki, Balkan Muharebesi'ni müteakip, vicdanı, kafası zayıf olanlar bu milletin artık hayat ve kurtuluş bulamayacağına kani olmak, batıl zannında bulunmuş oldular. Bunların başında İzzet Paşa vardı. İzzet Paşa o zaman dedi ki; biz kendi kendimizi adam ve insan edemeyiz. Biz kendi kendimizi ıslâha muktedir değiliz. Dolayısıyla kayıtsız, şartsız bir ıslâh heyeti getirelim ve onlara mevki verelim ve onun seçimi olan Liman von Sanders'in riyaseti altında bir takım üşekâi ümmeten meydana gelen bir ıslah heyeti getirmiştir, milletimizin başına.”

TÜRK FİKİR HAYATINA YENİ BİR İMAN

“Efendiler; Türkiye’yi bu tuttuğu hastalıklı yollardan tükenişe ve yok olmaya sevk eden bu vadiden kurtarabilmek için bütün alimlerin keşfedebildikleri bir hakikat vardır. O da Türkiye’nin fikir hayatını yeni bir imanla istila etmek lazımdır. Yani Türkiye çıkmazında hükümet teorisini değiştirmek lazım idi. Milleti düştüğü felaket çıkmazından kurtarabilmek için millete benliğini tanıtarak, haysiyetini tanıtarak, hayat ve bağımsızlığını kurtarmak için uğraşmaya kabiliyetli olduğunu anlatmakta yeni bir maneviyatın gelişmesi lazım geliyordu. Bu maneviyat ise hükümet teorisinin aslen değiştirilmesi ile mümkün olabilir. İşte bugün efendiler, milletimiz ve milletimizin hakiki temsilcileri bulunan yüksek heyetiniz, ilmin tarihi vakalarla benzerliği kurulmak ve sarılmak lazım gelen hakikati keşfetmiş ve fiilen meydana gelmiş ve ortaya çıkmış bir hale koymuş bulunuyorsunuz ve emin olalım ki, memleketi ve milleti kurtarmakta bundan başka çare yoktur. Dolayısıyla bugünkü vaziyetimiz gayet mühim bir yeniliktir. Millet ve devlete hayat bahş olacak bir yeniliktir. Bu itibarla bütün memleketin canıyla, başıyla buna sarılması lazımdır. Bütün milletin bu uğurda en son nefesini ve en son kanını akıtarak azim ve sebat göstermesi Allah’ın emirlerindendir.”

BİZİ MAHVETME DÜŞMANLARIN EZELİ FİKRİ

“Efendiler; bu sözlerimden sonra, bizi mahvetmek için ezeli olduklarını izaha çalıştığım birkaç sözle, husumetlerinin devamlı olduğunu ispat etmek için düşmanlara karşı mevcudiyetimizi muhafaza hususunda ve gayemize emniyetli adımlarla yürüyebilmek için mevcut olan müdafaa vasıtalarımızı hatırlatmak isterim. Efendiler bizim üç vasıtamız vardır: Bunlardan birisi ve aslolan en mühimi, doğrudan doğruya, milletin bütünüdür. Hayat ve bağımsızlığı için kalp ve vicdanında mütecellî olan arzu ve emellerin gelişmesindeki sağlamlık ve kuvvettir. Millet bu gönülden arzusunu ne kadar kuvvetli göstermeye muvaffak olursa ve ne kadar bu vicdani emelini ve bu emelin tahakkukundaki azim ve imanı göstermeye muvaffak olursa, düşmanlarımızın saldırılarına karşı o kadar kuvvetli bir müdafaa vasıtasına sahip olduğumuza kani olabiliriz.

ASIL MAĞLUBİYET, DAHİLİ CEPHELERİN DÜŞMESİDİR

İkinci müdafaa vasıtamız, efendiler; bu milletin hakiki ve selahiyet sahibi temsilcilerinden meydana geldiğinden yüksek heyetinizin arzusu ve millî hakikatı gösterme ve ispatta ve bunun icaplarını bütün kanaatimizle tatbikte göstereceğimiz azim ve kahramanlıktır. Yüksek heyetiniz bütün dünyaya karşı ne kadar çok dayanışma ve birlik halinde bu millî arzuyu tecelli ettirirse hiç şüphe etmemeliyiz ki, düşmanlarımızın saldırılarına karşı çok kuvvetli ve en kuvvetli müdafaa vasıtasına sahip bulunmuş oluruz. Efendiler; yine milletin silahlı evlâtlarından meydana gelmiş olup, düşman karşısında

toplanmış bulunan ordumuzdur. Efendiler, bu kuvvetlerle düşmana karşı tasavvur edilmiş olan cephele, hepinizce malûmdur ki, ikiye ayrılabilir. Herkesin malûmu olduğu bir tabirle arz edeyim; dahili cephe, görünüşteki cephe. Dahili cephe, aslolan cephe, bütün memleketin aynı fikir ve kanaatte olarak yek vücut olarak tesis etmiş oldukları cephe. Görünüşteki cephe, doğrudan doğruya ordumuzun düşman karşısında göstermiş olduğu cepheden ibarettir. Bu görünüşteki cephe, ordu cephesinin sarsılması, değişmesi, mağlup olması, çözülmesi hiç bir vakitte bir milletî ve bir memleketi mahvedemez. Bunun hiçbir ehemmiyeti yoktur. Asıl ehemmiyete sahip olan ve asıl memleketi temelinden yıkan ve halkını esir eden, dahili cephelelerin düşmesidir.

“KALE İÇİNDEN YIKILIR”

“İşte bu hakikate bizden ziyade vakıf olan düşmanlarımız ki, başta en alçak düşman olan İngiliz, asıl bu cepheyi yıkmak için iki üç seneden beri ve asırlardan beri mesai sarf etmektedir. (Kahrolsun sesleri) Malûmu âliniz, bizim eski Osmanlı tabirimizce “Kale içinden yıkılır”; işte düşmanlarımız, bizi içimizden yıkmaya çalışıyorlar. Düşmanlarımızın bizce malûm olabilen -malûm olamayan teşebbüsleri daha çoktur şüphesiz- malûm olabilen zehirli teşebbüsleri hakikaten korkunçtur. Efendiler, hiç şüphesiz iddia edebiliriz ki, her birimizin şahıslarına temas edebilecek mikroplara ve vasıtalarla bile sahiptir. Ne yazık ki, düşmanlarımız bu uğurda her türlü fedakarlığı ihtiyardan kaçınmamaktadırlar. Çünkü demin arz etmiştim. Çünkü Türkiye’nin mahvı, kendi hayatlarına tekabül eden bir vaziyet teşkil ediyor. Dolayısıyla en çok ehemmiyetle atfı nazar ettikleri, bu milli teşebbüsleri içinden yıkmak ve dahili cepheyi yıkmaktır.”

(24)

Avrupa Birliği temelleri Almanya ve Fransa tarafından atılmış bir ecnebi planıdır ve Atatürk’ün yukarıda aktardığımız ifadeleri ile hiçbir bağımsızlık yabancıların planları ile yürüyemez.

Hele ki binlerce yıllık geçmişe sahip Türk milleti için bu asla düşünülemez.

Elbette birinci dünya savaşı sonrası kurtuluşu Amerikan mandasına, İngiliz mandasına girmekte görenler olduğu gibi günümüzde de kurtuluşu AB’ye kapak atmakta görenler olabilir , tüm sorumluluklardan kurtularak efendilerinin idaresinde mutlu olarak yaşamak isteyenler olabilir ancak bu kişiler bu davalarına Atatürk’ü malzeme yapamazlar.

Atatürk, “Esas, Türk milletinin haysiyetli bir millet olarak yaşamasıdır. Bu esas ancak tam bağımsızlıkla temin olunabilir. Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun, bağımsızlıktan yoksun bir millet medenî insanlık karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye layık olamaz. Yabancı bir devletin koruyuculuğu ve kollayıcılığını kabul etmek insanlık vasıflarından yoksunluğu, aciz ve beceriksizliğı itiraftan başka bir şey değildir. Gerçekten bu duruma düşmemiş olanların isteyerek başlarına bir yabancı efendi getirmelerine asla ihtimal verilemez. Halbuki Türk’ün haysiyeti ve izzet-i nefsi ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir millet esir yaşamaktansa mahvolsun evladır! Binaenaleyh, ya istiklal ya

ölüm!”(25) bu yolda gidenlere yukarıdaki satırlar ile en güzel cevabı 1919 yılında vermiştir.

Atatürk rozetlerini ceketlerinden, adını ağızlarından eksik etmeyerek adeta Atatürk ticareti yaparak, atamızın Türk milleti üzerindeki manevi etkisini kullanarak AB’yi Atatürk’ün gösterdiği bir hedefmiş gibi Türk milletine yutturmaya çalışanlara gene atamızın 29 Ekim 1930 gecesi Cumhuriyetin yedinci yıldönümü sebebi ile düzenlenen baloda kendisine hangi bakımlardan Amerikanlaşmasının düşünüldüğünü soran Associated Press muhabiri Amerikalı gazeteci Dorothy Ring’e verdiği çok net ve açık sözler ile cevap vermek istiyoruz. : **“Türkiye bir maymun değildir ve hiç bir milleti de taklit etmeyecektir. Türkiye ne Amerikanlaşacak, ne de Batılaşacaktır; o sadece özleşecektir.”(26)**

Yararlanılan Kaynaklar

- (1) Mahmut Esat Bozkurt; Yakınlarından Hatıralar, s.95
- (2) Burhan Gökse; Atatürk’ün Soykütüğü Üzerine Bir Çalışma, , s.7
Yrd. Doç. Dr. İsmet GÖRGÜLÜ; Atatürk’e Saldırıyorlar www.mkataturk.gen.tr
- (3) Şapolyo, Enver Behnan, Kemal Atatürk ve Milli Mücadele Tarihi, İst.,1958, s.33,23- aktaran Güler, Ali s.45
- (4) Ali Güler ; Atatürk Soyu, Ailesi ve Öğrenim Hayatı, s.17
Yrd. Doç. Dr. İsmet GÖRGÜLÜ; Atatürk’e Saldırıyorlar
- (5) Yrd. Doç. Dr. İsmet GÖRGÜLÜ; Atatürk’e Saldırıyorlar
- (6) Işıklar Askeri Lisesi Tarihi, s. 170
Yrd. Doç. Dr. İsmet GÖRGÜLÜ; Atatürk’e Saldırıyorlar
- (7) Atatürk’ün 40 Yıl Yanından Ayırmadığı Salih Bozok’un Hatıraları", Milliyet Gazetesi, 19-23 Kasım 1979, 10-14’üncü bölümler.
Yrd. Doç. Dr. İsmet GÖRGÜLÜ; Atatürk’e Saldırıyorlar
- (8) Kılıç Ali, Atatürk’ün Hususiyetleri, 1955, s. 116
Prof. Dr. İbrahim Ağâh ÇUBUKÇU, ATATÜRKÇÜLÜK S:344
Genel Kurmay Başkanlığı, 1984
- (9) Tuhfetür Reddiye Ala Mezhebi Saiydil Kürdiyye, Mustafa Sabri, s. 3-14.
Dünyada ve Türkiyede Siyasal İslamcılık – Dr. Abdullah Manaz
- (10) Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, C. II., 1981, s. 154.
- (11) Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, C. II., 1981, s. 269
- (12) Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, C. II., 1981, s. 90
- (13) Faruk Şükrü Yersel, Eskişehir Gazetesi, 1926

- (14) Atatürk'ün Tamim, Telgraf ve Beyannameleri, IV., 1917-1938, Ankara, 1964, s.78
- (15) Ag.e, c .3, 2. Baskı, s. 20
- (16) A.g.e., c. 3, 2. Baskı, s. 99
- (17) Atatürk'ün İzinde Bir Ömür Böyle Geçti, Sabiha Gökçen, s.159
- (18) Mahmut Esat Bozkurt; İnkılap Tarihi Dersleri İstanbul Üniversitesi Ders Kitabı Tarih 1551-52 s. 61-62
- (19) Mehmet Saray: Atatürk ve Türk Dünyası, Ankara ,Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1995.
- (20) Araş. Gör. Dr. Belkıs Ulusoy, 4.Boyut Ekim 2004 Sayı 4 : Necip Hablemitoğlu: Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve Dış Türkler Stratejisi Utkan Kocatürk, Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, s.152.
- (21) <http://www.gagauz.org/gagauz/iliski.htm>
“Atatürk Döneminde Dis Türklere Yönelik Eğitim-Öğretim Faaliyetleri: Gagauz Türkleri Örneği” Atatürk 4. Uluslararası Kongresi (25-29 Ekim 1999 Türkistan-Kazakistan) Bildiriler, Atatürk Arastırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000, s. 1317-1335.
- (22) Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri.III., s.24
- (23) Turgay Tüfekçioğlu , Türkiye ve Şeytan Üçgeni, s.21
- (24) Mustafa Kemal Paşa 6 mart 1922 T.B.M.M TBMM Gizli Celse Zabıtları, c.3, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, 3'üncü basım, Kasım 1999, s. 6-8 , Hakimiyeti Milliye Bağımsız Kemalist Gazete 19.06.2003
- (25) 1919, Nutuk 1, s. 13
- (26) Türk Kültürü, Kasım 1965, sayı 37, s. 64